

اهمیت توجه به طراحی هتل‌ها بر اساس رویکرد منطقه‌گرایی در توسعه

گردشگری

بهادر سیگارچی صومعه سرایی^۱، حمزه غلامعلی‌زاده^۲، مجتبی پوراحمدی^۳

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشکده معماری و هنر، دانشگاه گیلان، رشت، ایران

^۲ استادیار گروه معماری، دانشکده معماری و هنر، دانشگاه گیلان، رشت، ایران

^۳ استادیار گروه معماری، دانشکده معماری و هنر، دانشگاه گیلان، رشت، ایران

چکیده

مقاله حاضر به بررسی تأثیر طراحی هتل‌ها بر توسعه گردشگری با تأکید بر رویکرد منطقه‌گرایانه می‌پردازد. در دنیای امروز، هتل‌ها به‌عنوان اجزای کلیدی صنعت گردشگری، نقش چشمگیری در جذب گردشگران و فراهم آوردن تجربیات مثبت ایفا می‌کنند. هدف اصلی این تحقیق تحلیل تأثیر هتل‌ها بر تجربیات گردشگران و رشد اقتصادی مناطق محلی است. برای این منظور، از روش تحقیق توصیفی و تحلیلی بهره‌برداری شده و ادبیات موجود و مطالعات موردی مرتبط بررسی گردیده است. نتایج تحقیق نشان می‌دهند که هتل‌ها با تأمین نیازهای اقامتی گردشگران و حفظ هویت فرهنگی و اجتماعی مناطق، در جذب بیشتر گردشگران مؤثر هستند. طراحی و مدیریت هتل‌ها با رویکرد منطقه‌گرا، به‌ویژه از طریق استفاده از مصالح محلی و توجه به نیازهای اجتماعی، می‌تواند به ترویج توسعه پایدار کمک کند. این تحقیق همچنین چالش‌های موجود در صنعت هتلداری از جمله رقابت فشرده و تأثیرات تغییرات اقلیمی را مورد تحلیل قرار داده و فرصت‌های بهبود و نوآوری در این صنعت را بررسی می‌کند. یافته‌های این مقاله می‌توانند به تصمیم‌گیرندگان و سرمایه‌گذاران صنعت گردشگری کمک کنند تا با بهره‌گیری از رویکردهای منطقه‌گرا، به توسعه‌ای پایدار و متوازن در این حوزه دست یابند. در نهایت، این تحقیق بر اهمیت هم‌افزایی میان طراحی هتل و ویژگی‌های محلی تأکید دارد و به‌عنوان راهنمایی برای بهبود تجربه گردشگران و رشد اقتصادی مناطق محلی پیشنهاد می‌شود.

واژه‌های کلیدی: گردشگری، منطقه‌گرایی، اقتصادی گردشگری، هتل‌ها

۱- مقدمه

گردشگری مانند هر موضوع چندبعدی دیگر، یک سیستم است. به تبع این خصیصه و اینکه هر سیستم از اجزایی تشکیل می شود، گردشگری نیز اجزایی دارد که با ترکیب یکدیگر، یک کلیت را به وجود می آورند. درک درست هر سیستم به شناخت اجزا سیستم و کلیت آن نیازمند است. بر این اساس، نظام گردشگری متشکل از عناصر مقابل است: جاذبه ها و فعالیت های توریستی، مراکز اقامتی، تأسیسات زیربنایی و دیگر تسهیلات و خدمات توریستی (رجایی و همکاران، ۱۳۹۷ ص ۴۸۲). لیکن از مهمترین اطلاعات مورد نیاز گردشگران، شرایط اقلیمی مقاصد گردشگری است؛ به عبارت دیگر، ملاحظات اقلیمی در کانون توجه گردشگران و برنامه ریزان گردشگری قرار دارد (کریمی و همکاران، ۱۳۹۶ ص ۲۲) و ویژگی های آب و هوایی هر منطقه نقش برجسته ای در شکل دهی معماری آن منطقه دارد. در گذشته معماران و مردم توجه بسیار زیادی به اقلیم و آسایش حرارتی داشته اند. شناخت پتانسیل های طبیعی برای ایجاد آسایش توسط شاخص های آسایش حرارتی و برداشت از الگوهای معماری بومی که پاسخگوی مسائل اقلیمی بوده اند می تواند در شکل دهی بهتر معماری امروز مفید باشد (دلفانیان و همکاران، ۱۳۹۷ ص ۶۹). کشور چهارفصل ایران دارای ظرفیت ها و جاذبه های طبیعی فراوانی است که هر یک از آن ها می توانند گردشگران زیادی را جذب نمایند (Taghavi et al, 2021 p 1)

۲- مبانی نظری

۱-۲- گردشگری

واژه «توریسم» برای نخستین بار در سال ۱۸۱۱ میلادی در یک نشریه انگلیسی معرفی شد و به معنای سفر به منظور تفریح و بازدید از جاذبه های تاریخی و طبیعی به کار گرفته شد. این واژه ریشه در مفهوم اوقات فراغت دارد؛ زمانی که افراد از فعالیت های روزمره خود فاصله گرفته و به دنبال تجربیات جدید و متفاوت می روند. در زبان های مختلف معادل های گوناگونی برای واژه «توریسم» وجود دارد؛ به طور مثال در زبان انگلیسی از واژه «leisure»، در زبان فرانسه از «Loisir» و در زبان آلمانی از «Musse» برای اشاره به مفهوم فراغت و اوقات فراغت استفاده می شود. در زبان فارسی نیز واژه هایی مانند «گردشگری»، «جهانگردی»، «سیر و سیاحت» و «مسافرت» برای توصیف این پدیده به کار می روند. با این حال، هیچ یک از این واژه ها به طور کامل و جامع نمی تواند مفهوم «توریسم» را منتقل کند. (Albughdadi, 2022, p. 5) در این راستا، می توان به بررسی ریشه لغوی و مفهومی هر یک از این اصطلاحات پرداخته و تفاوت های موجود را تحلیل کرد. از نظر لغوی، واژه «گردشگری» به معنای سفر است و ریشه آن به کلمه لاتین «period» برمی گردد که به مفهوم رفت و برگشت میان مبدأ و مقصد اشاره دارد. این واژه در گذر زمان به زبان های مختلفی از جمله یونانی، اسپانیایی، فرانسوی و در نهایت به انگلیسی منتقل شده است. در فرهنگ لغت وبستر، گردشگری به سفری اطلاق می شود که پس از رسیدن به مقصد، فرد به محل اقامت خود بازمی گردد. همچنین، در فرهنگ لغت «Langmon»، گردشگری به معنای سفر و تفریح برای سرگرمی تعریف شده است. در فرهنگ لغت «Larus» نیز این واژه به سفرهایی اشاره دارد که برای لذت یا رضایت فرد صورت می گیرد. از دیدگاه سازمان جهانی گردشگری، گردشگری به تفکیک مقاصد بازدید و نوع مناطق گردشگری، به دو دسته داخلی و خارجی تقسیم می شود. در مورد «توریسم»، این واژه در زبان لاتین به معنای سفر به داخل و خارج از کشور است و معادل آن در زبان فارسی «جهانگردی» می باشد. جهانگردی و گردشگری، به عنوان یک حوزه نوین، به دلیل تأثیرات اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی، جایگاه ویژه ای پیدا کرده اند. این پدیده به ایجاد ارتباط میان ملت ها و تبادل فرهنگی میان آن ها کمک می کند. در دنیای امروز، صنعت گردشگری به عنوان یک بخش اقتصادی مهم در هر کشور به شمار می آید و باید با توجه به ویژگی های فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی هر کشور، میزبان مهمانان خارجی باشد. صنعت گردشگری نه تنها به رشد اقتصادی و اشتغال زایی کمک می کند، (هژریان، ۱۴۰۰، ص ۵۶). بلکه به توسعه زیرساخت های گردشگری، تقویت ارتباطات بین المللی و

معرفی جاذبه‌های فرهنگی و طبیعی کشورها نیز نقش بسزایی دارد. در این میان، تأثیرات فرهنگی گردشگری قابل توجه است، زیرا گردشگران از کشورها و فرهنگ‌های مختلف به یکدیگر نزدیک می‌شوند و از این طریق فرهنگ‌ها و آداب و رسوم مختلف به اشتراک گذاشته می‌شوند. (قنبری‌نژاد ناصری و همکاران، ۱۳۹۹، ص ۲۱). این پدیده، اگر به‌درستی مدیریت شود، می‌تواند به تقویت روابط بین‌المللی و ارتقای شناخت ملت‌ها از یکدیگر منجر شود. در نتیجه، توریسم و گردشگری به‌عنوان یکی از مهم‌ترین بخش‌های اقتصادی و فرهنگی هر کشور، باید با دقت و توجه به ویژگی‌های خاص هر ملت، توسعه یابند. این صنعت می‌تواند به‌عنوان یک پل ارتباطی میان ملت‌ها عمل کرده و زمینه‌ساز تبادل فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی شود. برای دستیابی به این هدف، ضرورت دارد که برنامه‌ریزی‌های دقیق و سیاست‌های متناسب با نیازهای گردشگران و ویژگی‌های مقصدهای گردشگری اتخاذ گردد (اکبری و همکاران، ۱۳۹۶، ص ۲).

۲-۲- انواع گردشگری

در دنیای امروزی، با توجه به رویکردهای نوین در زمینه گردشگری و تعاریف نهادهای بین‌المللی، این پدیده به‌عنوان یکی از اجزای تمدن معاصر و روشی جهانی برای تأمین نیازهای معنوی انسان و ارتقاء کیفیت زندگی شناخته می‌شود. گردشگری نه تنها به‌عنوان یک صنعت تفریحی بلکه به‌عنوان یک عامل همبستگی میان جوامع مختلف، از جوامع کوچک تا جوامع بزرگ، اهمیت پیدا کرده است. از این رو، گردشگری به‌عنوان پدیده‌ای اجتماعی و فرهنگی مطرح است که می‌تواند در تقویت ارتباطات بین‌المللی و فرهنگی و همچنین بهبود شرایط اجتماعی و اقتصادی جوامع تأثیرگذار باشد. گردشگری را می‌توان در سه سطح مختلف دسته‌بندی کرد: محلی، ملی و بین‌المللی. این سه حوزه، اگرچه به طور مستقل عمل می‌کنند، اما به‌طور متقابل به یکدیگر مرتبط‌اند و همکاری میان آن‌ها برای دستیابی به اهداف بلندمدت گردشگری ضروری است. برای تحقق این اهداف، علاوه بر رشد و رونق اقتصادی حاصل از گردشگری، ایجاد روابط سازنده و متقابل بین این حوزه‌ها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است (محمدی و همکار، ۱۳۹۵: ۱۲۱۰). این دسته‌بندی جامع از گردشگری، آن را فراتر از یک فعالیت تفریحی ساده می‌داند و آن را به‌عنوان یک پدیده اجتماعی و فرهنگی که در گستره وسیعی از فعالیت‌ها و تعاملات مختلف قرار دارد، معرفی می‌کند؛ به عبارت دیگر، گردشگری فرآیندی چندوجهی است که علاوه بر گردشگران، شامل همکاری و تعامل میان جامعه محلی، دولت‌های مرکزی و منطقه‌ای، صنعت گردشگری، ارائه‌دهندگان خدمات حمل‌ونقل، خدمات مسافرتی، غذا و نوشیدنی و تأمین محل اقامت می‌شود. این تعاملات و همکاری‌ها هستند که موجب رونق صنعت گردشگری و ارتقاء تجربه گردشگران در مقیاس‌های مختلف می‌گردند (Soeswoyo et al, 2019 P 102). در این راستا، گردشگری به‌عنوان یک ابزار موثر برای رشد اقتصادی و توسعه اجتماعی شناخته می‌شود که نه تنها موجب تأمین نیازهای مادی و معنوی گردشگران می‌شود، بلکه با ارتقاء سطح آگاهی‌های فرهنگی و اجتماعی، می‌تواند به تحکیم روابط میان ملت‌ها کمک کند. در نهایت، گردشگری با پشتیبانی و تعاملات مختلف میان بخش‌های مختلف اجتماعی و اقتصادی، به رشد و توسعه جوامع کمک کرده و باعث افزایش کیفیت زندگی در سطح جهانی می‌شود.

جدول ۱- انواع گردشگری منبع: نگارنده

نوع گردشگری	توضیحات مختصر
گردشگری طبیعی	شامل سفر به مناطق طبیعی مانند کوه‌ها، جنگل‌ها، دریاها و پارک‌های ملی است. هدف این نوع گردشگری، لذت بردن از زیبایی‌های طبیعی و فعالیت‌های مرتبط با محیط زیست است.
گردشگری فرهنگی	تمرکز بر فرهنگ، تاریخ و هنر کشورها یا مناطق مختلف. شامل بازدید از موزه‌ها، سایت‌های تاریخی و شرکت در جشنواره‌ها و رویدادهای فرهنگی است.
گردشگری مذهبی	سفر به مکان‌های مقدس و مذهبی، مانند زیارتگاه‌ها و معابد. این نوع گردشگری به دنبال افزایش آگاهی دینی و معنوی است.
گردشگری ماجراجویی	شامل فعالیت‌های هیجان‌انگیز و ماجراجویانه مانند کوهنوردی، پاراگلایدینگ، و غواصی است. هدف این نوع گردشگری تجربه‌های جدید و چالش‌برانگیز است.

گردشگری سلامت	تمرکز بر بهبود سلامت جسمی و روانی، شامل سفر به مراکز درمانی، اسپاها و مکان‌های مرتبط با سلامتی و تندرستی است.
گردشگری اکوتوریسم	نوعی گردشگری پایدار که بر حفظ محیط زیست و فرهنگ محلی تأکید دارد. شامل سفر به مناطق طبیعی و مشارکت در فعالیت‌های محافظت از محیط زیست است.
گردشگری شهری	سفر به شهرها برای تجربه فرهنگ، غذا، هنر و جاذبه‌های شهری. این نوع گردشگری معمولاً شامل بازدید از جاذبه‌های مشهور و شرکت در زندگی شهری است.
گردشگری ورزشی	شامل سفر به منظور شرکت در رویدادهای ورزشی یا تماشای آنها، مانند مسابقات المپیک، جام جهانی و مسابقات محلی.
گردشگری علمی	سفر به منظور تحقیق و یادگیری درباره موضوعات علمی، شامل بازدید از مراکز تحقیقاتی، دانشگاه‌ها و پروژه‌های علمی است.
گردشگری تجاری	سفر برای مقاصد تجاری و اقتصادی، مانند شرکت در کنفرانس‌ها، نمایشگاه‌ها و مذاکرات تجاری.

۲-۳- مجموعه گردشگری

تأسیسات توریستی تفریحی مجموعه‌ای از واحدها هستند که خدمات مختلفی نظیر اقامت گردشگران، خدمات توریستی و تفریحی را ارائه می‌دهند. این تأسیسات شامل انواع مختلفی چون هتل، متل، مهمانسرا، مسافرخانه، مهمان‌پذیر، پانسیون، هتل آپارتمان، اردوگاه‌های جهانگردی، کمپینگ، مجتمع‌های توریستی و ویلا یا آپارتمان‌های شخصی می‌باشند (محمدی و همکار، ۱۳۹۵: ۱۲۱۱). این دسته از امکانات رفاهی، به‌عنوان بخش اساسی و بنیادی صنعت گردشگری، نقشی حیاتی در پشتیبانی از این صنعت ایفا می‌کنند. اقامت، به همراه جاذبه‌ها، دسترسی و امکانات رفاهی، از ارکان جدایی‌ناپذیر صنعت گردشگری به شمار می‌روند (Primadewi et al, 2021 P 273). در واقع، این تأسیسات به‌عنوان مقاصد جامع شناخته می‌شوند که با هدف ارائه تجربیات لوکس و منحصر به فرد برای گردشگران و بازدیدکنندگان طراحی شده‌اند. این مجموعه‌ها، که از نظر کیفی و خدماتی با دقت و وسواس انتخاب شده‌اند، به گونه‌ای ساماندهی شده‌اند که گردشگران در آن‌ها نه تنها به دنبال اقامت، بلکه به دنبال تجربه‌های توریستی خاص و متنوع می‌گردند. در این مراکز، خدمات تفریحی و توریستی در کنار اقامت، به‌عنوان عامل اصلی جذب گردشگران و ایجاد تجربه‌ای خاص و به‌یادماندنی برای آن‌ها، اهمیت زیادی دارند (Chu et al, 2024 P 2).

شکل ۱- مجموعه اقامتی منبع: <https://www.homsa.net>

۲-۴- طراحی هتل

یکی از راه‌های مؤثر بهبود وضعیت جامعه و جلوگیری از فراموشی هویت شهری، ایجاد شرایطی مناسب برای تشویق به مسافرت است. در این راستا، ضرورت دارد که مکان‌هایی برای اقامت مسافران طراحی و احداث شوند که هتل‌ها یکی از مهم‌ترین این مکان‌ها به شمار می‌آیند. در طراحی هتل‌ها، معماری نقش بسزایی ایفا می‌کند؛ چرا که این بناها نه تنها باید کارکرد مناسبی داشته باشند، بلکه باید با فرهنگ، اقتصاد، اقلیم و معیشت اهالی منطقه نیز هماهنگ باشند. تجربیات نشان داده‌اند که انسان‌ها در فضاهایی که هویت فرهنگی و تاریخی آن‌ها را زنده نگه می‌دارد، احساس راحتی و بهتری دارند (قنبری نژاد ناصری و همکار، ۱۳۹۹: ۱۶). با این حال، هتل‌ها به‌عنوان نمونه‌های بارز معماری مدرن در مواجهه با چالش‌های طراحی، آسیب‌پذیرترین بخش این سبک معماری محسوب می‌شوند. این بناها معمولاً به دو دسته کلی تقسیم می‌شوند: هتل‌های

شهری و هتل‌های حومه‌ای. از آن‌جا که حفظ جریان مداوم گردشگران و افزایش درآمد برای هتل‌ها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، طراحی این بناها معمولاً بر زیبایی‌شناسی بصری تأکید دارد و در بسیاری از موارد، توجه به بافت فیزیکی محیط را نادیده می‌گیرد. این رویکرد به‌ویژه در هتل‌های واقع در مرکز شهرها مشهود است، جایی که ساختمان‌ها تلاش می‌کنند هویت بصری یکپارچه‌ای ایجاد کنند و در نتیجه، ارتباطی چندان با ویژگی‌های خاص سایت شهری برقرار نمی‌کنند. همچنان که در سایر ساختمان‌های مدرن مشاهده می‌شود، پاسخگویی هتل‌ها به بافت پیرامون خود غالباً محدود به ویژگی‌های عملکردی و برنامه‌ریزی شده ساختمان می‌شود. به عبارتی، فرم ساختمان به‌عنوان پاسخی مستقیم به نیازهای کاربری آن شکل می‌گیرد. در این نوع طراحی‌ها، عواملی همچون ورودی اصلی، آرایش پنجره‌ها و سایر عناصر معماری نقش مهمی در شکل‌گیری هویت بصری هتل ایفا می‌کنند. نماهای این ساختمان‌ها به‌عنوان نمادهای بصری، تصویری کلیشه‌ای و یکسان از این نوع بناها ارائه می‌دهند (Jon-Nwakalo, 2018: 14). در عین حال، فضای داخلی هتل‌ها نیز از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است؛ زیرا این فضاها به کاربران این امکان را می‌دهند تا هویت مکان را شکل دهند و در عین حال تجربه‌ای تماتیک یا مفهومی ایجاد کنند که در خاطرات آن‌ها از هتل به یادگار بماند (Altan et al, 2024: 7). بدین ترتیب، هتل‌ها باید به عواملی توجه کنند که بتوانند ارتباطی مستمر و مؤثر با مشتریان و گردشگران برقرار کرده و پیوندی پایدار با آن‌ها ایجاد نمایند. این نوع ارتباط می‌تواند به تقویت برند هتل‌ها کمک کند و همچنین باعث افزایش وفاداری مشتریان و در نتیجه، سودآوری بیشتر و تضمین ادامه حیات این هتل‌ها شود (دانشمند و همکاران، ۱۴۰۰: ۱۴۵)؛ بنابراین، طراحی هتل‌ها باید به‌گونه‌ای باشد که نه تنها از نظر عملکردی و زیبایی‌شناختی جذاب باشند، بلکه هویت فرهنگی و ویژگی‌های خاص محیطی را نیز در خود بازتاب دهند تا تجربه‌ای بی‌نظیر برای مسافران ایجاد کنند.

شکل ۲- هتل داد منبع: <https://hotelyaban.com>

۲-۵- منطقه‌گرایی در معماری

معماری منطقه‌گرا به‌طور کلی ویژگی‌های محلی مرتبط با مکان، فرهنگ، اقلیم و فناوری را در یک منطقه جغرافیایی خاص به‌خوبی منعکس می‌کند. این نوع معماری نه تنها به‌عنوان یک مفهوم بلکه به‌عنوان یک استراتژی، ابزار، تکنیک، نگرش و ایدئولوژی یا شیوه‌ای از تفکر قابل تعریف است. در واقع، معماری منطقه‌گرا یکی از رویکردهای اصلی معماری است که در قالب یک نظریه به مقاومت در برابر یکنواختی و همگن‌سازی در سطح جهانی تأکید دارد (ذوقی حسینی و همکاران، ۱۴۰۲، ص ۳۸۴). این نوع معماری بر پایه ویژگی‌هایی بنا شده است که به آن هویت و معنا می‌بخشند و احساس تعلق به مکان را در مواجهه با فضاها و ساختارها تقویت می‌کنند (فیض‌آبادی، ۱۳۹۵، ص ۵). در این راستا، معماری منطقه‌گرا به‌عنوان یک سبک معماری سنتی مدرن در دوران پست‌مدرن به‌وجود آمده و تلاشی است برای ایجاد بناهایی که ظاهری ترکیبی از عناصر بین‌المللی و الگوهای فرهنگی، ارزش‌ها و نوانس‌های سنتی را در خود جای می‌دهد و در عین حال با هنجارهای جامعه محلی همخوانی دارد؛ به عبارت دیگر، منطقه‌گرایی سعی دارد تا قدیم و جدید را به‌گونه‌ای ادغام کند که پاسخگوی فقدان تداوم میان

این دو باشد. این رویکرد معماری در پی ایجاد بناهایی پایدار و جاودانه است که بین سنت و نوآوری توازن برقرار می‌سازد (Harisdani et al., 2023: 63). در این فرآیند، معمار تلاش می‌کند تا طراحی خود را با ویژگی‌های محلی یا ملی هماهنگ نماید، ویژگی‌هایی که از محیط اطراف پروژه استخراج شده‌اند (اکبری و همکاران، ۱۳۹۶، ص ۳۳۲). این رویکرد به‌ویژه در پاسخ به محدودیت‌های نظریه‌های طراحی معماری مدرن مطرح می‌شود، چرا که معماری مدرن در مواجهه با پیچیدگی‌های بافت‌های شهری سنتی و مناطق حومه‌ای معمولاً به ارائه راهکارهای کلیشه‌ای و ایده‌آل‌گرایانه بسنده می‌کند. این ناکارآمدی‌ها در رویکردهای پیشین، ضرورت تحولی در طراحی معماری را نمایان می‌سازد (Jon-Nwakalo, 2018 P 21). رویکرد معماری منطقه‌گرا برای نخستین بار پس از جنگ جهانی دوم و به‌ویژه با توجه به نیاز به بازسازی بناهای تخریب‌شده، به‌طور جدی مورد توجه معماران برجسته اروپایی قرار گرفت (رشیدزاده، ۱۴۰۰، ص ۲). این جریان به طراحان و معماران کمک کرد تا ساختمان‌هایی بسازند که بهترین خدمات را به جوامع خود ارائه دهند. در غیر این صورت، ممکن بود برنامه‌ریزی جامع یا توسعه سیاست‌های مربوط به احیای شهری یا گسترش در محیط‌های ساخته‌شده به درستی انجام نشود (Albughdadi, 2022 P 8). به‌طور کلی، معماری منطقه‌گرا به‌عنوان یک روش طراحی و تفکر، با هدف ایجاد سازگاری میان ویژگی‌های محلی و نیازهای معاصر، به حفظ هویت فرهنگی و تداوم ساختارهای بومی می‌پردازد. در نهایت، این رویکرد به‌عنوان پاسخ به چالش‌های معمارانه جهانی‌شدن و مدرن‌سازی، توانسته است در بسیاری از پروژه‌های معماری معاصر تأثیرگذار باشد و به‌ویژه در بازسازی بناهای تاریخی و تطبیق آن‌ها با نیازهای جدید، نقشی اساسی ایفا کند. این نوع معماری نه تنها تلاشی برای حفظ هویت‌های فرهنگی و محلی است، بلکه در عین حال به دنبال ارتقاء کیفیت زندگی و ایجاد فضاهایی است که به مردم احساس تعلق و ارتباط عمیق با محیط اطرافشان بدهد.

شکل ۳- هتل میرامار منبع: <https://fa.m.wikipedia.org>

۲-۶- ویژگی‌های معماری منطقه‌گرا

منطقه‌گرایی به مفهومی اشاره دارد که بر ویژگی‌های منحصر به فرد هر منطقه، از جمله اقلیم، فرهنگ، تاریخ و فناوری تأکید دارد. تنوع رویکردها در مطالعات منطقه‌گرایی، پیچیدگی و گستردگی این مفهوم را نشان می‌دهد. یکی از راه‌های دسته‌بندی این رویکردها، توجه به الگوهای معماری منطقه‌گرا است. این الگوها می‌توانند بر اساس عواملی همچون اقلیم، فرم، تاریخ، زمان، فضا، فرهنگ و جامعه دسته‌بندی شوند (Hosseini et al., 2023, p. 39). منطقه‌گرایی به‌طور خاص به دنبال احیای عناصری است که مدرنیسم از معماری حذف کرده است؛ به عبارت دیگر، این رویکرد سعی دارد ارتباط و تداوم بین فرم‌های ساختمانی معاصر و گذشته را در یک مکان خاص برقرار کند. هدف اصلی منطقه‌گرایی حفظ هویت فرهنگی و تاریخی هر منطقه در فرآیند طراحی و ساخت است (فیض‌آبادی، ۱۳۹۵، ص ۵). در حقیقت، معماری‌های منطقه‌ای متنوع که ابعاد فرهنگی، اجتماعی و فولکلور خاص هر منطقه را منعکس می‌کنند، می‌توانند تأثیرات متفاوتی بر هویت ساکنان داشته باشند.

این نوع معماری‌ها به‌عنوان نمایندگان ویژگی‌های محلی، قادرند خودپنداره‌هایی مرتبط با خاطرات تاریخی و فرهنگی خاص را در افراد ایجاد کنند. تحقیقات نشان می‌دهد که معماری منطقه‌گرا نه تنها ارزش‌های فرهنگی بلکه آداب و رسوم اجتماعی هر منطقه را نیز به تصویر می‌کشد. ترکیب سنت‌های محلی با ویژگی‌های فرهنگی و منحصر به فرد در معماری، به شکل‌گیری هویت متمایز و خاص هر منطقه کمک می‌کند (Cao et al., 2024, p. 2). توانایی معماری منطقه‌گرا در پاسخگویی به نیازهای انسانی در ابعاد مختلف، یکی از ویژگی‌های کلیدی این نوع معماری به‌شمار می‌رود. بر اساس این تعاریف، معماری منطقه‌گرا عمدتاً بر ویژگی‌های فیزیکی یک منطقه تمرکز دارد. عواملی نظیر توپوگرافی، خط آسمان، مصالح، رنگ و بافت از جمله این ویژگی‌ها هستند. ارتباط بین معماری و اقلیم به نوعی شبیه به رابطه نوزاد و آغوش مادر است؛ مشابه نسبت هر گیاه با خاک و محیطی که در آن رشد می‌کند. در این معنا، آغوش، خاک و اقلیم نماد حیات و سرزندگی هستند و نبود آن‌ها نشان‌دهنده زوال و مرگ است (محمدی و همکاران، ۱۳۹۵، ص. ۱۲۰۸).

جدول ۲- ویژگی‌های معماری منطقه‌گرا منبع: نگارنده

ویژگی معماری منطقه‌گرا	توضیحات مختصر
هماهنگی با محیط طبیعی	طراحی ساختمان‌ها به گونه‌ای که با محیط طبیعی و زیبایی‌های طبیعی منطقه هماهنگ باشد. این ویژگی شامل استفاده از مصالح محلی و در نظر گرفتن ویژگی‌های جغرافیایی است.
استفاده از مصالح محلی	بهره‌گیری از مصالح موجود و محلی مانند سنگ، چوب و خاک در ساخت و سازها، که به حفظ هویت منطقه کمک می‌کند.
پایداری و محیط‌زیستی	طراحی به گونه‌ای که با حفظ منابع طبیعی و کاهش اثرات زیست‌محیطی همراه باشد. این شامل استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر و طراحی‌های کم‌مصرف است.
مناسبت با فرهنگ محلی	طراحی ساختمان‌ها به گونه‌ای که منعکس‌کننده فرهنگ، تاریخ و سنت‌های محلی باشد، از جمله الگوها، رنگ‌ها و تزئینات بومی.
انعطاف‌پذیری و کاربری چندگانه	طراحی فضاها به گونه‌ای که قابلیت استفاده برای چندین منظور را داشته باشد و با نیازهای متغیر جامعه سازگار باشد.
توجه به اقلیم و آب و هوا	در نظر گرفتن شرایط اقلیمی و آب و هوایی منطقه در طراحی، به‌طوری که ساختمان‌ها بتوانند در برابر تغییرات جوی مقاوم باشند و نیاز به سیستم‌های گرمایشی و سرمایشی کمتری داشته باشند.
فضاهای عمومی و اجتماعی	طراحی فضاهای عمومی و مشترک که امکان تعامل اجتماعی و فرهنگی را فراهم کند، مانند پارک‌ها، میدان‌ها و بازارهای محلی.
سازگاری با بافت شهری	ادغام ساختمان‌ها و فضاهای جدید با بافت شهری موجود، به‌طوری که احساس یکنواختی و هماهنگی در محیط ایجاد شود.
توجه به زیبایی‌شناسی	طراحی با در نظر گرفتن زیبایی و جذابیت بصری، به‌طوری که ساختمان‌ها نه تنها کارآمد باشند بلکه از لحاظ هنری نیز ارزشمند و زیبا به نظر برسند.
تأکید بر هویت محلی	طراحی به گونه‌ای که هویت و ویژگی‌های خاص منطقه را ترویج کند و احساس تعلق به مکان را در ساکنان و بازدیدکنندگان ایجاد نماید.

۲-۷- بررسی نمونه‌های مجموعه‌های اقامتی گردشگری با رویکرد منطقه‌گرایی

معماری و طراحی فضاهای اقامتی، به ویژه در دوران معاصر، بیش از پیش به سمت رویکردهای منطقه‌گرا و پایدار حرکت کرده است. طراحی منطقه‌گرا به معنای فهم عمیق بستر و محیط پیرامون یک پروژه، شامل جنبه‌های طبیعی (اقلیم، توپوگرافی، پوشش گیاهی)، فرهنگی (تاریخ، سنت‌ها، هنر، جامعه)، و اجتماعی (نیازها و سبک زندگی ساکنان) است. این رویکرد به جای تحمیل فرم‌های از پیش تعیین شده، به دنبال خلق آثاری است که ریشه در مکان داشته و با محیط خود در تعامل و هماهنگی کامل باشند. در این میان، هتل‌ها و اقامتگاه‌ها به‌عنوان فضاهایی که تجربه زیستن در محیطی جدید را برای میهمانان فراهم می‌کنند، نقش مهمی در بازتاب هویت مکان و ایجاد ارتباط عمیق‌تر با آن ایفا می‌کنند. در این تحلیل، چهار نمونه از پروژه‌های اقامتی برجسته، شامل پارک رویال کالکشن پیکرینگ در سنگاپور، هتل بوم‌گردی سنگان (با فرض وجود چنین هتلی با رویکرد بوم‌گردی در منطقه‌ای با ویژگی‌های خاص در ایران)، هتل کپری قلعه گنج در ایران و اقامتگاه ماجرا در جزیره هرمز ایران، از منظر رویکردهای طراحی منطقه‌گرا مورد مقایسه قرار می‌گیرند. هر یک از این پروژه‌ها، با وجود تفاوت‌های اساسی در موقعیت جغرافیایی، اقلیم، و بستر فرهنگی، به شیوه‌ای منحصر به فرد به چالش‌های طراحی منطقه‌گرا پاسخ داده‌اند و تلاش کرده‌اند تا

با احترام به ویژگی‌های خاص مکان، فضاهایی معنادار و پایدار خلق کنند. این مقایسه به ما کمک می‌کند تا ابعاد مختلف طراحی منطقه‌گرا، از انتخاب مصالح بومی و پاسخ به اقلیم تا تعامل با جامعه محلی و ایجاد جذابیت‌های خاص، را در نمونه‌های واقعی درک کنیم.

جدول ۳- بررسی نمونه‌هایی از هتل‌ها با طراحی منطقه‌گرا منبع: نگارنده

ویژگی‌ها	هتل میرامار	هتل‌های کویر مصر (هتل سنتی تی تا)	هتل داد یزد	هتل باغ مسیر الممالک یزد
موقعیت و بستر	نزدیک به سواحل و مناطق طبیعی	واقع در منطقه کویری	در بافت تاریخی یزد	در حاشیه یزد و نزدیک به باغ‌ها
رویکرد کلی طراحی	طراحی مدرن و لوکس	طراحی سنتی و بومی	احیای معماری سنتی	ترکیب مدرن و سنتی
الهام از زمینه/فرهنگ	الهام از زیبایی‌های طبیعی	الهام از زندگی در کویر	الهام از تاریخ و فرهنگ یزد	الهام از باغ‌سازی و فضاهای سبز محلی
مصالح مورد استفاده	مصالح مدرن و محلی	خشت و کاهگل	آجر و گچ	مصالح مدرن و بومی
پاسخ به اقلیم	طراحی مناسب برای تابش آفتاب و ورزش باد	طراحی فضاها برای خنک‌سازی طبیعی	طراحی متناسب با اقلیم خشک یزد	طراحی فضاهای سبز برای خنک‌سازی
انرژی و پایداری	استفاده از سیستم‌های انرژی تجدیدپذیر	استفاده از مصالح بومی با کارایی بالا	استفاده از روش‌های سنتی برای حفظ دما	استفاده از منابع انرژی تجدیدپذیر
تعامل با جامعه محلی	برگزاری رویدادها و جشنواره‌های محلی	برگزاری تورهای فرهنگی و آموزشی	همکاری با سازمان‌های فرهنگی و تاریخی	ایجاد ارتباط با جوامع محلی
جذابیت‌های خاص	مناظر دیدنی دریا و فضاهای باز	تجربه زندگی در کویر	بناهای تاریخی و فضاسازی زیبای داخلی	باغ‌ها و فضاهای سبز
مفهوم طراحی	ترکیب مدرنیته با طبیعت	احترام به فرهنگ بومی و شرایط اقلیمی	حفظ و معرفی تاریخ و فرهنگ یزد	ترکیب طبیعت با زندگی مدرن

طراحی هتل‌ها به‌عنوان یکی از مهم‌ترین عناصر صنعت گردشگری، باید به اصول منطقه‌گرایی توجه کند. منطقه‌گرایی به معنای توجه به بستر فرهنگی، تاریخی و طبیعی یک منطقه در طراحی و ساخت بناهاست. هتل‌ها باید به گونه‌ای طراحی شوند که نه تنها نیازهای مهمانان را برآورده کنند، بلکه با محیط اطراف خود نیز هماهنگ باشند. این نوع طراحی می‌تواند هتل‌ها را به جاذبه‌های گردشگری تبدیل کند و تجربه‌ای منحصر به فرد برای بازدیدکنندگان فراهم آورد. به‌عنوان مثال، هتل میرامار با رویکرد مدرن و لوکس خود، زیبایی‌های طبیعی اطراف را در طراحی خود گنجانده و از مصالح محلی بهره می‌برد. این هتل به اقلیم ساحلی پاسخ می‌دهد و تلاش دارد با استفاده از سیستم‌های انرژی تجدیدپذیر، پایداری را در نظر بگیرد. هتل‌های کویر مصر (هتل سنتی تی تا) نیز با الهام از زندگی در کویر و استفاده از مصالح محلی، طراحی‌ای دارند که به خوبی با محیط کویری سازگار است. این هتل‌ها با ایجاد فضاهای فرهنگی و پاسخ به نیازهای اقلیمی، تجربه‌ای فرهنگی و تاریخی را برای مهمانان فراهم می‌کنند. از سوی دیگر، هتل داد یزد که در بافت تاریخی یزد واقع شده، احیای معماری سنتی را نشان می‌دهد. این هتل با استفاده از مصالح محلی و طراحی متناسب با اقلیم خشک یزد، به حفظ تاریخ و فرهنگ منطقه کمک می‌کند. این نوع

طراحی نه تنها به جذب گردشگران کمک می‌کند، بلکه به حفظ و معرفی فرهنگ و تاریخ محلی نیز منجر می‌شود. هتل باغ مسیر الممالک یزد با ترکیب مدرنیته و سنت، به ایجاد فضاهای سبز و باغ‌های زیبا توجه دارد. طراحی آن به گونه‌ای است که با زندگی مدرن و طبیعت ترکیب می‌شود و به پایداری و انرژی تجدیدپذیر اهمیت می‌دهد. این هتل‌ها می‌توانند با توجه به ویژگی‌های محلی، فرهنگی و تاریخی، به تجربه‌ای منحصر به فرد برای گردشگران تبدیل شوند و در عین حال به حفظ فرهنگ و محیط زیست کمک کنند. همچنین، هتل‌ها می‌توانند از طریق برگزاری رویدادها، کارگاه‌ها و تورهای فرهنگی، ارتباط نزدیک‌تری با جامعه محلی برقرار کنند. این تعامل نه تنها به توسعه گردشگری کمک می‌کند، بلکه به تقویت جوامع محلی و ارتقاء فرهنگ محلی نیز می‌انجامد. در نتیجه، طراحی هتل‌ها با تأکید بر منطقه‌گرایی می‌تواند نقش مهمی در توسعه گردشگری ایفا کند. با توجه به ویژگی‌های محلی، فرهنگی و تاریخی، هتل‌ها می‌توانند به تجربه‌ای منحصر به فرد برای گردشگران تبدیل شوند و به حفظ فرهنگ و محیط زیست کمک کنند.

۵- نتیجه گیری

هتل‌ها به عنوان یکی از عناصر کلیدی صنعت گردشگری، تأثیر بسزایی در شکل‌گیری تجربیات گردشگران و رشد اقتصاد محلی دارند. این نهادهای اقامتی نه تنها نیازهای اقامتی گردشگران را تأمین می‌کنند بلکه می‌توانند به عنوان کانون‌هایی برای ترویج فرهنگ، هویت محلی و حفظ محیط زیست عمل کنند. تأثیر هتل‌ها بر گردشگری به ویژه در ایجاد تجربه‌های مثبت برای گردشگران برجسته است و این تجربه‌های مثبت نه تنها موجب جذب بیشتر گردشگران می‌شود بلکه احتمال بازگشت آن‌ها به مقصد را نیز افزایش می‌دهد. منطقه‌گرایی در هتل‌ها به معنای طراحی و مدیریت این نهادها به گونه‌ای است که با شرایط فرهنگی، اجتماعی و زیست‌محیطی منطقه همخوانی داشته باشد. استفاده از مصالح محلی، توجه به نیازهای اجتماعی و حفظ محیط زیست از جمله جنبه‌های مهم منطقه‌گرایی در صنعت هتلداری است. با این رویکرد، هتل‌ها می‌توانند به حفظ هویت محلی کمک کرده و در عین حال به توسعه پایدار منطقه بپردازند. با وجود مزایای قابل توجه، هتل‌ها با چالش‌هایی نیز مواجه هستند، از جمله رقابت شدید در بازار گردشگری و تغییرات اقلیمی که می‌تواند بر صنعت تأثیر بگذارد. با این حال، با بهره‌گیری از رویکردهای نوین و مبتنی بر منطقه‌گرایی، هتل‌ها می‌توانند به فرصت‌های جدیدی برای توسعه گردشگری دست یابند و با ایجاد فضایی مناسب برای گردشگران، به حفظ هویت فرهنگی و اجتماعی و توجه به مسائل زیست‌محیطی بپردازند. در نهایت، نقش هتل‌ها در توسعه گردشگری با تأکید بر منطقه‌گرایی بسیار مهم و تأثیرگذار است و می‌تواند به عنوان موتورهای محرکه توسعه گردشگری عمل کنند. این نتیجه‌گیری نشان‌دهنده اهمیت استراتژیک هتل‌ها در شکل‌دهی به آینده صنعت گردشگری و تأثیر آن بر جوامع محلی و محیط زیست است؛ بنابراین، توجه به منطقه‌گرایی و استفاده از رویکردهای پایدار در طراحی و مدیریت هتل‌ها باید در اولویت قرار گیرد تا بتوان به توسعه‌ای پایدار و متوازن در صنعت گردشگری دست یافت.

جدول ۴- جمع بندی مطالب منبع: نگارنده

نقش هتل‌ها	تأثیرات	چالش‌ها	فرصت‌ها
تأمین نیازهای اقامتی	افزایش رضایت گردشگران و جذب دوباره آنها	رقابت شدید در بازار	توسعه خدمات و امکانات جدید
ایجاد فرصت‌های شغلی و اقتصادی	رشد اقتصادی محلی و کاهش بیکاری	تغییرات اقلیمی و تأثیرات منفی بر صنعت	بهره‌گیری از تکنولوژی‌های سبز
ترویج فرهنگ و هویت محلی	حفظ و ارتقای فرهنگ بومی	نیاز به بهبود مستمر کیفیت خدمات	استفاده از مصالح محلی و طراحی پایدار
حفظ محیط زیست	کاهش اثرات منفی بر محیط و ترویج گردشگری پایدار	نیاز به سرمایه‌گذاری برای بهبود زیرساخت‌ها	همکاری با جوامع محلی و نهادهای دولتی

منابع

۱. اکبری، علی اکبر، بذرافکن، کاوه، تهرانی، فرهاد، و سلطانزاده، حسین. (۱۳۹۶). تبیین روش های طراحی زمینه گرایی و منطقه گرایی در معماری ایران (نمونه مطالعاتی: اثرهایی شاخص با دوره های زمانی متفاوت از معماری شهر تهران). مدیریت شهری، ۱۶ (۳) (پیاپی ۴۸)، ۳۲۷-۳۴۲.
۲. اکبری، مهدی و مقصودی تیلکی، محمد جواد، هدایتی مرزبالی، معصومه (۱۳۹۶) طراحی مجتمع گردشگری برای گردشگران طبیعت گرد به منظور افزایش بازدید مجدد گردشگران با رویکرد زمینه گرا (مطالعه موردی حبله رود فیروز کوه)، کنفرانس بین المللی عمران، معماری و شهرسازی ایران معاصر، تهران، ۱-۱۴.
۳. دلفانیان، حمیدرضا، خاکزند، مهدی، کامیابی، سعید (۱۳۹۷) مروری بر رابطه معماری بومی و اقلیم با بررسی شاخص های آسایش حرارتی، مورد مطالعاتی: شهر نوشهر، معماری و شهرسازی آرمان شهر، ص ۶۹-۷۹.
۴. ذوقی حسینی، الهه، دیبا، داراب، کامل نیا، حامد، مختاباد، مصطفی (۱۴۰۲) منطقه گرایی پایدار: خوانش رویکرد پایداری در متن معماری منطقه گرا. نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، ۳۸۳-۴۰۲.
۵. رجایی، سید عباس، خدابنده لو، حسن، عباسی فلاح، وحید (۱۳۹۷) تحلیل توزیع فضایی کاربری های جاذب گردشگری در مقصدهای گردشگری (مطالعه موردی: شهر زنجان)، جغرافیا و روابط انسانی، ص ۴۷۹-۵۰۲.
۶. رشیدزاده، هومن (۱۴۰۰) مطالعه تطبیقی رویکرد زمینه گرایی در معماری معاصر ایران (نمونه موردی: مرکز اسناد و کتابخانه ملی فارس)، کنفرانس ملی معماری، عمران، شهرسازی و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب، تبریز، ۱-۱۵.
۷. سعادعلی میرزایی، فاطمه؛ میرشجاعیان حسینی، ایمان (۱۴۰۱) تبیین و ارزیابی شاخص های موثر در زمینه گرایی (نمونه موردی مرکز توریستی، تفریحی، بوم گردی در شهر سرخس، معماری شناسی، ۲۰-۳۴.
۸. فیض آبادی، محمود (۱۳۹۵) کاربرد منطقه گرایی در معماری معاصر ایران با تحلیل معماری معاصر کشورهای اسلامی در حال توسعه، سومین کنگره بین المللی افق های جدید معماری و شهرسازی، تهران، ۱-۱۳.
۹. قنبری نژادانصاری، ندا؛ اسدی ملک جهان، فرزانه (۱۳۹۹). رعایت اصول رویکرد زمینه گرا در طراحی مراکز اقامتی و گردشگری، پاسخی بر چگونگی معرفی خصوصیات منطقه ای و جذب توریسم در استان گیلان، معماری سبز، ۲۱ (۶)، ۱۶-۲۵.
۱۰. کریمی، زهرا، نظری پور، حمید، خسروی، محمود. (۱۳۹۶) تأثیرات بالقوه تغییر اقلیم در توریسم سواحل جنوبی ایران بر پایه طرح اطلاعات اقلیمی گردشگری، جغرافیا و برنامه ریزی محیطی، ص ۲۱-۳۴.
۱۱. محمدی، ندا، اخلاق پسند، سولماز. (۱۳۹۵). بررسی معماری زمینه گرا در مجموعه توریستی-تفریحی دریاچه گهر، کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و تکنولوژی، ۱۲۰۷-۱۲۱۵.
۱۲. هزبریان، مینا (۱۴۰۰) تاثیر نگرش های زمینه گرای فرهنگی در طراحی مجموعه های بوم گردشگری، فصلنامه معماری سبز، ۷ (۵)، ۵۵-۶۸.

1. Albughdadi, R. M. (2022). Critical Regionalism, Biophilia Design, Regenerative Design, in Experiential Hotels (Master's thesis, Arizona State University).

2. Aldemir, B., & Çelebi, B. B. (2024) Evaluation of Traditional Milas Houses from Sustainable Tourism Perspective. 1-14
3. Altan, H., & Gurdallı, H. (2024). Conceptual Approaches in Contemporary Hotel Interiors in Northern Cyprus: Ornamentation and Representation. *Buildings*, 14(3), 804.
4. Cao, Z., Mustafa, M., & Mohd Isa, M. H. (2024). Traditional Regionalism or Modern Minimalism? Unveiling the Psychological Impact of Architectural Styles in Sustainable Urban Planning. *Sustainability*, 16(13), 5576.
5. Chu, G., Yang, L., Zhang, J., Wang, T., Dong, Y., & Qian, Z. (2024). Navigating the Efficiency Landscape: A Data Envelopment Analysis of Tourist Resorts in Jiangsu Province for Optimized Socio-Economic Benefits. *Sustainability*, 16(4), 1653.
6. Harisdani, D. D., & Simalango, A. B. (2023). Redesign Hotel Resort with Regionalism Architecture Approach In Lumban Pea Integrated Tourism Area Development Masterplan. *International Journal of Architecture and Urbanism*, 7(1), 60-71.
7. Hosseini, E. Z., Hashemi, M., & Hajikazemi, S. (2023). Sustainable Regionalism in Architecture: A Framework of Principles and Components. *Prometheus*, 6, 38-43.
8. Jon-Nwakalo, C. C. (2018). Discourse on contextualism in architecture and design: The French hotels and the African paradigm. *Discourse*, 8(12), 8-22.
9. Primadewi, S. P. N., Sueca, N. P., Dwijendra, N. K. A., & Siwalatri, N. K. A. (2021). Emerging Architect's Design Method in Designing Tourist Accommodation Case Study: Tourist Accommodation in Ubud, Bali. *Civil Engineering and Architecture*, 9(2), 271-280.
10. Soeswoyo, D. M., Rahardjo, S., & Asparini, P. S. (2019, June). Tourism components and the perspective of hospitality industry in supporting sustainable urban tourism development. In 3rd International Seminar on Tourism (ISOT 2018) (pp. 101-106). Atlantis Press.
11. Taghavia, A. (2022). Investigating the Role of Tourism and Sustainable Architecture to Achieve Sustainable Development, *JSM TL*, p 1-9

The importance of paying attention to hotel design based on a regional approach in tourism development

Bahador Sigarchi Soumeh Sarai¹, Hamzeh Gholamalizadeh², Mojtaba Pourahmadi³

1 Master's student in architectural engineering, Faculty of Architecture and Art, University of Guilan, Rasht, Iran

2 Assistant Professor, Department of Architecture, Faculty of Architecture and Art, University of Guilan, Rasht, Iran

3 Assistant Professor, Department of Architecture, Faculty of Architecture and Art, University of Guilan, Rasht, Iran

Abstract

This article examines the impact of hotel design on tourism development with an emphasis on a regional approach. In today's world, hotels, as key components of the tourism industry, play a significant role in attracting tourists and providing positive experiences. The main objective of this research is to analyze the impact of hotels on tourist experiences and economic growth of local areas. For this purpose, descriptive and analytical research methods were used and the existing literature and relevant case studies were reviewed. The results of the research show that hotels are effective in attracting more tourists by meeting the accommodation needs of tourists and preserving the cultural and social identity of regions. Designing and managing hotels with a regional approach, especially through the use of local materials and paying attention to social needs, can help promote sustainable development. This research also analyzes the challenges in the hotel industry, including intense competition and the effects of climate change, and examines opportunities for improvement and innovation in this industry. The findings of this paper can help decision-makers and investors in the tourism industry to achieve sustainable and balanced development in this area by utilizing regional approaches. Finally, this research emphasizes the importance of synergy between hotel design and local characteristics and is proposed as a guide to improve the tourist experience and economic growth of local areas.

Keywords: Tourism, Regionalism, Tourism Economics, Hotels
